

بجمعنا

الحسين يجمعنا

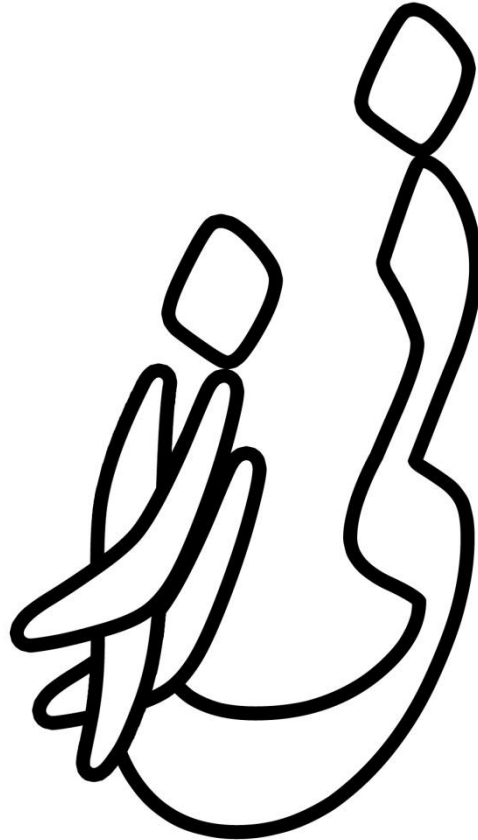
بجمعنا

الحسين يجمعنا

الحسين يجمعنا

الحسين يجمعنا

جان نوشته‌هایی از حال و هوای خیمه ،
...و یاسید الشهداء به زبان دل

نی راز

جان نوشته هایی از حال و هوای خیمه ،

....و یاسید الشهداء به زبان دل

بنام کلمه الله

کاریکلماتور ، مخاطب‌های آگاه و اندیشمند دارد ، که آنها را وادار به تفکر می‌کند. کاریکلماتور ، در نگاه اول یک لَفَاطی ساده به نظر می‌رسد، ولی اثرات واقعی آن پس از کمی تفکر و شاید تعجب برای مخاطب آشکار می‌شود. کاریکلماتور ، زبان گویایی است که به نرمی و با زبان تصویری ذهن، افقی را فراروی فرد قرار می‌دهد، که بیش از آنکه با واقعیت‌های تلخ و شیرین همگام باشد، بر حقایق مسلم انطباق دارد.

ممکن است کمی اغراق‌آمیز و فrazه‌نی باشد ، ولی دور از موضوع نیست. قابل ذکر آنکه ساده‌گی و پیچیده‌گی محتوی کلمات، بستگی مستقیم به عمق موضوع دارد. کاریکلماتور ، یکی از جلوه‌های زیبای ادب و هنر معاصر است .

مجموعه کاریکلماتور زیر به حضرت سیدالشهداء(ع) تقدیم می‌گردد.

- محبت امام حسین(ع)، عقیده شیعه را ناب می کند.
- عاشورا زمانی است، که بین همه زمان ها تقسیم شده است.
- قدم های عاشورایی، هر زمینی را کربلایی می کند.
- هوای چشم های بارانی ، با نوای سید الشهداء(ع)، سیلاب می شود.
- پرچم سرخ سیدالشهداء(ع)، چراغ قرمز ناامیدی است.
- از روزی که حسین(ع) را در عطش کشتند، تشنگی سرفقلی آب شد.
- تشنگی سرافکنندگی آب است، زیرا به حسین(ع) وفا نکرد.
- آب هم به امام حسین(ع) رسید از خجالت آب شد.
- هر کس حسین(ع) را با آب یاد کند، آبرو می گیرد.
- حسین(ع)، آب می کند دل را، آب... .
- سینه، ایستگاه محبت به سیدالشهداست، و دست مسافر آن.
- دست را که بر سینه می گذاری، چشم، قبله نمای کربلا می شود.
- من مادری می شناسم که مهریه اش آب است و فرزندش بی آب.
- تمام دریاهاى عالم که به کربلا می رسند ، آب می شوند.
- حسین(ع) را بلند صدا نکنید، شش ماه بیدار می شود.
- خوشا به حال کسی که مرام نامه اش، صادره از کربلاست.
- آتش حسین(ع) ، به آب که برسد، خاکستر می شود.

- سینه اهل کربلا ، ضریح سیدالشهدست.
- کفن، لیاقت طواف امام حسین(ع) را پیدا نکرد.
- حسین(ع) با اشک، آتش می زند.
- هیأت، قرار گذاری ماست با حسین(ع).
- بزرگراه امام حسین - خدا، از کربلا شروع می شود، و به کربلا ختم می شود.
- تربت امام حسین(ع) ، بذر عشق را به جنون می کشد.
- عشق امام حسین(ع)، مرگ را از زندگی، شیرین تر می کند.
- آتش عشق سیدالشهداء(ع) ، به هر جانی که بیفتد، بهشت می شود.
- عشق امام حسین(ع)، جوان را پیر ، و پیر را جوان می کند.
- آتش جهنم، به محبت امام حسین(ع) که برسد، خاموش می شود.
- بخدا دوستی حسین(ع) ، فقط کار خداست.
- یک دعا؛ خدایا حسین(ع) را به من بده، من را از من بگیر.
- امام حسین(ع) ، تیر غیبی است که بر هر سینه ای نشیند، عاقبت به خیر می شود.
- کربلا صیادی است، که صیدش را به حسین(ع) می رساند .
- مادرم ، یک قطره اشک به من قلمه زد ، تا کربلایی شوم.
- گل های کربلا، مادر همه باغهای عالم اند.
- کربلا ، صدای زمان است از حنجر زمان.
- آسمان به کربلا که می رسد ، دریا می آفریند.

- آسمان به کربلا که می رسد، زمین گیر می شود.
- اشک، طعم محبت امام حسین(ع) را، تربتی می کند.
- تربت، بوی فصل رسیدن میوه عشق است.
- کعبه کربلا را، قتلگاه می نامند.
- تمام کربلا، کربلا است، اما قتلگاه، کربلايِ کربلاست.
- پرگار زمان به محوریت قتلگاه، دایره جنون را رسم می کند.
- خورشید، به کربلا که می رسد، تا ماه نشود، نمی رود.
- رنگین کمان، به کربلا که می رسد، مشکی می شود.
- همیشه رنگین کمان کربلا، فقط یک رنگ دارد.
- تکیه، تُنگ ماهی‌هایی است، که به کربلا نرسیده اند.
- باران در کربلا، نوشدارو بعد از مرگ سهراب است.
- باران به کربلا که می رسد، از خجالت آب می شود.
- زمین کربلا، دفتر مردودی زمان است.
- بدن سیدالشهداء(ع) ، جانسوزترین نامه دیدار با خداست.
- ظهر عاشورا، اذان از مناره حنجره‌هایی بیرون آمد، که خنجر نشان شدند.
- نمیدانم چرا، حسین(ع) را با شیر مادر، به جان میدوزند؟
- خورشید داغ ظهر عاشورا، صبری را دید که تا قیامت هم بسوزد، باز می سوزد.
- خورشید تا قیامت هم بسوزد، حقش هست، می خواست عاشورا ظهر نکند...

- مسیر دل-کربلا ، با بلیط زیارت عاشورا، همیشه باز است.
- حسین(ع) ، که سینه را هدف گیرد، چشم پُر آب می شود.
- مفهوم کربلایی زیستن، مصداق عاشورایی ماندن است.
- سرزمین کربلا، سالی یک روز عاشورایی می شود.
- عاشورا ، تداوم زمان است، نه فقط در کربلا.
- شیرینی زندگی در این دنیا، به نمک محبت سیدالشهداء است.
- در کربلا تلخ ترین اتفاق زمان، شیرین ترین میوه انسانی را بیار آورد.
- حسین(ع) ، فرا انسان؛ کربلا، فرا زمین و عاشورا ، فرا زمان است.
- آب، مادر تشنگی است و حسین وارث آن.
- نیت کنیم ، دو رکعت عشق به امامت سیدالشهداء(ع) ، بسم الله.. الله اکبر تکبیره الاحرام.
- آسمان کربلا، از زمین آن هم خاکی تر است.
- از کربلا تا خدا، یک نَفَس فاصله است... یا حسین(ع).
- از امروز بطرف باب القبله نماز می گذاریم، شاید آسمان تحت القبه شود.
- یک توصیه عشقی؛ هر روز یک بار رو به قبله، دست بر سینه، دلتان را به کربلا بفرستید.
- کربلا باغی است، که گلهای آن داغ به دل آدم می گذارد.
- به گدایی یک قطره اشک، یک عمر غلامی کردن، می ارزد.
- اگر مادران با اشک چشم، شیرمان نمی دادند، شاید کربلایی نبودیم.
- عشق است، یک سلام خیس به ارباب، والسلام.

- داستان کربلا، در هوای بارانی ارادت، شکوفه می دهد.
- حسین دل را داغ؛ سینه را چاک و دنیا را باغ می کند.
- زیارت عاشورا، دفترچه خاطرات سرزمین کربلاست.
- در مهمانی سیدالشهداء، از اشک و حزن، بوی محبت به مشام می رسد.
- در مهمانی سیدالشهداء، از اشک و حزن، گلاب محبت می گیرند.
- اهل عشق، در ایام محرم، از اشک، گلاب محبت می گیرند.
- با یا حسین، دل زائر می شود؛ چشم، خیس و دست، گلدان محبت .
- دنیا، بی حسین، دنیا با یزید است.
- آب، با زبان عطش، به امام حسین سلام می کند.
- حسین (ع)، متلاطم ترین، آرامش هستی است.
- صدای یا حسین (ع)، صدای پای زندگی است.
- مسیر دل - کربلا، از همه جای دنیا یکسان است.
- زمان به سیدالشهداء که می رسد، دیروزش، امروز؛ و امروزش، فردا می شود.
- بساط امام حسین (ع)، حراجی خدا، برای خریدن بندگان است.
- چشمه یزید، کام اهل عاشورا را عطشان می کند.
- پرچم سیاه سیدالشهداء، پرچم سفید، تسلیم و بندگی خداست.
- آب، تا قیامت شرمنده امام حسین (ع) است.
- از وقتی که چادر مشکمی مادرم کتیبه تکیه شد، از خانه ما بوی نذری می آید.

- همه قنداقه های ظهر عاشورا، میهمان علی اصغر می شوند.
- همه قنداقه های شیعه، به علی اصغر اقتدا می کنند.
- امام حسین (ع)، آنچه را که به حساب نمی آید، به کتاب می آورد.
- قرآن ظهر عاشورا، با والفجر آغاز می شود.
- خورشید، از خجالت ظهر عاشورا، تا قیامت می سوزد.
- در قتلگاه سیدالشهداء، عشق، آب شد و آب ، عشق.
- خنجرها و خنجرها، داستان قیامتی است به نام کربلا.
- آنانی که در برابر امام حسین دلشان می لرزد، به حسین که می رسند، آرام می گیرند.
- هر کس که پایش در برابر سید الشهداء لرزید، به دام یزید، لغزید.
- دل ، خانه حسین (ع) است و حسین، خانه امید ، و امید همه دارو ندارِ دل.
- در سفر عشق، همه چیز به آب که می رسد، آتش می گیرد.
- کاروان عصر عاشورا، خورشید را جا گذاشتند و رفتند.
- خورشید، هر روز برای زیارت کربلا، ظهر می شود.
- حسینیۀ دل، سال آخر، جانش را نذری می دهد.
- بر دیوار تکیه نوشته بودند، (ما مزد عزاداری، از فاطمه می خواهیم).
- کربلا، قدمگاه مادر است و قتلگاه فرزند.
- هر جا که آب را جیره بندی می کنند، میهمانی عطش، پابرجاست.
- امام حسین (ع)، میهمان عطش است و تا قیامت ، سیراب می کند.

- عاشورا، زمان؛ کربلا، مکان و حسین(ع)، ظرف زمان و مکان است.
- محبت سیدالشهداء شیعه را آب می کند ودوباره تشنه می سازد.
- حقیقت، تشنگی است و حسین(ع)، آب و زندگی بی حسین(ع) ، سراب.
- دلم می خواهد در کربلا گم شوم و هیچکس مرا پیدا نکند.
- آنها که در کربلا جان دادند، به همه هستی، جان دادند.
- امام حسین، همه را نمک گیر می کند.
- شیر مادر که به اشک امام حسین طعم می گیرد، خیمه عزادار پیدا می کند.
- در مکتب سیدالشهداء چشم، چراغ دل است.
- اگر امام حسین(ع) را می خواهی، پای چشمت ، تا آخر بمان.
- دسته سینه زنی ، نسیم محبت امام حسین را، طوفانی می کند.
- چشمان حسینی، دلهای نازک دارند.
- برای چشمانم نذر کردم، به حسینکه برسد، کاسه اشک شود.
- قرار گدایی من و امام حسین، سر سفره اشک،قربه الی الله.
- دستمال اشک، جانماز دور کعت زیارت است.
- به خدا همین بس، غلام سیاه امام حسین ، همه هستی را روسفید می کند.
- دلگرمی به حسین(ع) ، همه بن بستهای زندگی را باز می کند.
- جوانان شیفته امام حسین ، پیران طریقت عشقند.
- محبت امام حسین(ع) مزد ولایت حضرت مرتضی علی است .

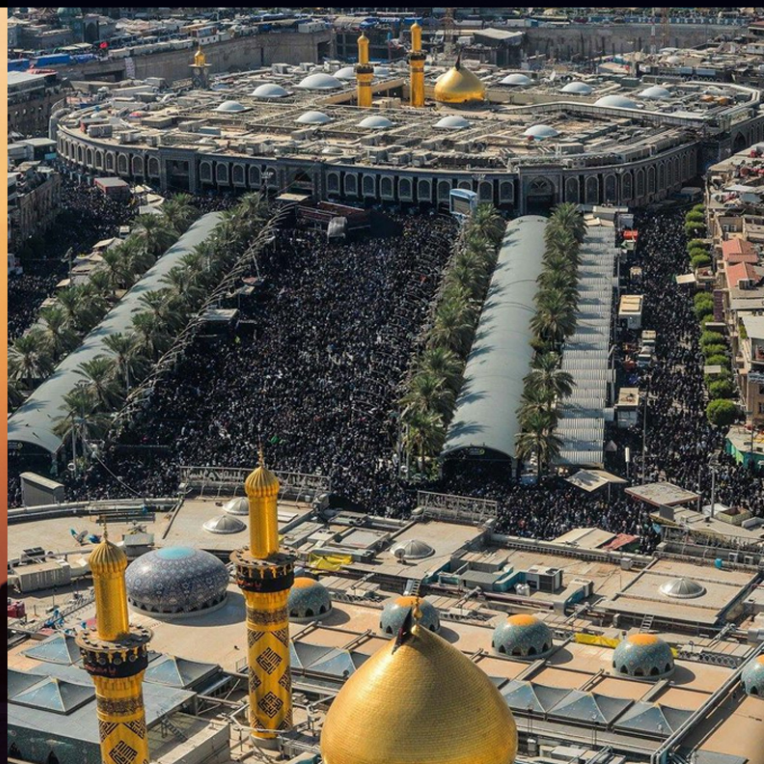

- مکتب عاشورا، راه را بر آدمی نمی بندد، راه را به آدم نشان می دهد.
- با عشق حسین، همیشه راهها هموار می شود.
- قصه خلقت به امام حسین(ع) که می رسد، شعر می شود.
- زندگی با حسین(ع)، به مرگ هم که برسد، باز زندگی است.
- به خدا که دوست خداست، دوست حسین است.
- آن را که به آتش حسین(ع) بسوزانند، به شعله غضب نسوزانند.
- گناه آب می شود، وقتی محبت حسین ابن علی ناب می شود.
- حزن در مصیبت سیدالشهداء، شهد زندگی عاشورایی است.
- در سر سفره محبت اباعبدالله، با اشک از میهمانان پذیرایی می کردند.
- به هر اندازه که از غم امام حسینمایه داریم، مایه داریم!
- هر کس نشاط زندگی را می طلبد، اشک بر سیدالشهداء را بطلبد.
- زندگی قرار نمی یابد، جز به بی قراری بر سید الشهداء.
- شاه کلید همه قفل های هستی، زیارت عاشورا است.
- عاشورایی بودن، مثل نماز جماعت است، امام که جان داد، تو هم باید جان بدهی.
- آن روز ظهر که حسین(ع) جان می داد، به همه عالم جان می داد.
- روح عاشورایی زیستن، در قاب جوانمردی ظهور می کند.
- قلب امام حسین(ع) را، همه آینه ها شکسته نشان می دهند.
- تیر نشسته بر قلب سیدالشهداء، همه ما را صید کرده است.

- خدایا دلم به حسین (ع) گرم است، فقط همین... .
- بعضی وقتها، چشمانم با حسین وضو می گیرد، تا نماز شهادت بخواند.
- همین که اسم حسین (ع) می آید، جغرافیای دلم کربلا می شود.
- حرارت محبت ابا عبدالله ، خورشید را هم به روزی می دهد.
- در کلاس کربلا، دلسردی، یزیدی بودن و دلگرمی، حسینی ماندن است.
- تربت که سر راهم سبز می شود ، چشمم با وضوی اشک به زیارت سیدالشهداء می رود.
- زیارت نامه چشم، گریه است.
- آنگاه که حسین (ع) ما را به اشک میهمان می کند، خود میهمان قلب ما شده است.
- فرات، نامه رسان عطش است ، تا قیامت.
- کفن، مهریه کربلاست.
- به یک قطر اشک، جانمان را میهمان کنیم، بسم الله.
- روضه، قرار گدایی چشم است با حسین (ع).
- کتیبه های امام حسین (ع) ، زیباترین لباس عشق است.
- کتیبه های امام حسین، همه عالم را کعبه می کند.
- دهه اول محرم ،حج تمتع در خیمه سیدالشهداء برگزار می شود.
- قلبمان را درون کتیبه های امام حسینبچیم، تا آسیب نبیند.
- بعضی وقتها دلم هوای می شود، به زمین کربلا.
- غلام سیاه سیدالشهداء، همه سیاهی گناه ما را محو می کند.

- غلام سیاه سیدالشهداء، روسفیدی را به دوستان اباعبدالله هدیه می دهد.
- حسینه، فرودگاه دلپایی است که از کربلا برگشته است.
- تنها در کربلا، سقا، تشنه ترین آدم هاست.
- دسته سینه زنی، عشق را از آسمان به قلب هدایت می کند.
- در مسابقه عشق ورزی با حسین ، دستم از قلبم عقب افتاد.
- حسین ، پناهگاه است، برای بی پناهان.
- الهی به پناه سیدالشهداء، یاعلی.
- شاید مهریه فاطمه، همان قطرات اشکی است، که تکیه را خیس می کند.
- مهریه حضرت زهرا(س) را، دوستان اباعبدالله ، با چشمانشان می دهند.
- خدا میداند، هر که حسین ندارد، چه دارد؟
- ای کاش آخرین قرار ما در این دنیا حسین باشد، تا اولین قرار ما در آن دنیا حسینباشد.
- هر کس با حسین بی قرار می شود، درزندگیش بی قرار نمی شود.
- چشم، دفترچه خاطرات اشک است، در یک سفر زیارتی.
- هر چه از حسین(ع) بر تو ماند، از تو آن ماند.
- اگر با حسین(ع) ماندیم، ماندیم؛ وگرنه جاماندیم.
- محال است بشود، ماندنی ماند، وحسینی نماند.
- بهشت آنجاست، که همه قلبها در آن، با خون سیدالشهداء می تپند.
- به حرارت سیدالشهداء، زمستان گناه، بهار می شود.

- محبت امام حسین وقتی لبریز می شود، چشم سر ریز می کند.
- سلام بر آقا سیدالشهداء، سلامتی می آورد.
- به آب و آتش بز نیم ، نکند کربلایی نمی ریم.
- مرگ زیبا ، تصویر زندگی با اباعبدالله الحسین است.
- محبت آقا سیدالشهداء، طوفانی ترین آرامش خلقت است.
- حاجت، قبل از آنکه به اباعبدالله برسد، اجابت می شود.
- آنسوی هوس، نمکی است که به آن حسینمی گویند.
- در دفتر خاطرات عمرم، هر جا به اشک رسیدیم، رد پای از حسین(ع) بود.
- امام حسین(ع)، به نان و جان آدمی، برکت می دهد.
- با ارادت به سیدالشهداء، زندگی غسل می شود.
- جریان زندگی در دوست داشتن امام حسیناست، که به کربلا می رسد.
- تربت امام حسین، داغ کربلا را زنده می کند.
- محبت سیدالشهداء، طوفان قلب آدمی را، مهار می کند.
- کربلا آرزوی، آرزومندانی است که حسینانها را خریده است.
- سایه امام حسین، از آفتاب هم داغتر است.
- امام حسین، خدای دلگرمی است.
- به خدا که، حسینیان، برقرارند و مابقی، بی قرار...
- با حسین، غلامی، پادشاهی است و بی حسین، پادشاهی ، غلامی هم نیست.

- همهٔ راهها را که بروی، باز عشق، تو را به امام حسین می رساند.
- دل بستن به سیدالشهداء، پشیمانی ندارد، امتحان کن.
- هر کس، ول است، دلش را به حسینبدهد و دیگر هیچ غصه ای نداشته باشد.
- به خدا قسم، حسین(ع)، همه خلقت را در خود حلّ می کند.
- در تور دلگردی، به تور امام حسین افتادم.
- امام حسین، یک قطره بهشت است، که برای همه جهنم، کفایت می کند.
- به شیرینی امام حسین(ع) که میرسی، تلخی زمانه رخت می بندد.
- وضوی چشم، اشک است و وضوی زبان، سلام بر سیدالشهداء.
- در کربلا، یک روزه به اندازه همه هستی، طلوع و غروب صورت گرفت.
- هر آدم، به مقدار لحظات عمرش، عاشورا دارد.
- آنچه از سیدالشهداء، روزی هر روز ماست، آن؛ روزی هر روز ماست.
- دنیا داری، امام حسینرا، کمرنگ و امام حسین، دنیاداری را بیرنگ می کند.
- دایره محبت به مرکز سیدالشهداء، همواره به کربلا ختم می شود.
- کربلا، نقطه پرگار همهٔ عقاید شیعه است.
- دوستان امام حسین، خانه زاد امام حسین می شوند.
- کربلا، زمینی است که عاشورا از آنجا شروع و به آن ختم می شود.
- بذر محبت، به کربلا که می رسد، حاصل خیز می شود.
- هوای کربلا، هوس انگیزترین احساس زندگی است.

بجمعنا

الحسين يجمعنا

بجمعنا

الحسين يجمعنا

الحسين يجمعنا

الحسين يجمعنا

- زیارت عاشورا، پرواز اختصاصی دل است ، به کربلا.
- زیارت عاشورا، دل می برد و محبت هدیه می آورد.
- امام حسین ، شهدی است که به هر جام درآید، مست می کند.
- با زیارت عاشورا، افق دل آدمها، کربلایی می شود.
- پنجره دلم هر وقت به کربلا باز می شود، تازه زندگی آغاز می شود.
- امام حسین(ع)، از حال و هوای جوانی، پیر غلام می سازد.
- محبت امام حسین، نمک زندگی است و شیرینی مرگ.
- زندگی بی حسین مرگ است ، و مرگ با حسین زندگی است.
- بوی امام حسین(ع) که در زندگی پیچید، آدمی خواستنی می شود.
- حسین، واژه ایست که به جان دل که بیافتد ، جان می دهد.
- در کربلا، جان دادن نمی شود، الا به دل دادن.
- مادرانی که کودکانشان را به کربلا پیوند می زنند، اهل خیمه اند.
- زیارت عاشورا، دلبستگی می آورد، نه دل خستگی.
- مسیر (جوان- امام حسین- اشک)، از وسط بهشت می گذرد.
- خدایا، کار ناتمام ما را، به امام حسین(ع) تمام کن.
- زمین دل ما به اندازه ارادت به سیدالشهداء، به بار می نشیند.
- محبت امام حسین، ابتدائات را با صبر گره می زند.
- دوستان امام حسین(ع) ، زودگذرند.

- محبت سیدالشهداء ، کینه را آب می کند.
- محبت سیدالشهداء، تقدیر آنانی است که به کربلا نرسیده اند.
- ارادت به سیدالشهداء، فرزند تدبیر است و محبت به حسین (ع) ، زائیده تقدیر.
- خداوند محبت به سیدالشهداء را حکم نمی کند، الا به لطف.
- آتش امام حسین (ع) ، به هر جانی افتاد ، خوشا به حالش.
- نان به نرخ سیدالشهداء خوردن، حاصلش آزادگی است.
- در دریای سیدالشهداء، همه قایق ها غرق می شوند.
- در بازار امام حسین (ع) ، ارادت می خردند و محبت می فروشدند.
- آتش سیدالشهداء، تا خاکستر نکند و برباد ندهد، خاموش نمی شوند.
- گنه کاری که دستش به دامن امام حسین برسد، نانش در روغن است.
- همه تلخی عمر، به یک لحظه شیرینی محبت سیدالشهداء، می ارزد.
- هر روز ظهر، کربلا، یکباره عاشورا می شود.
- آخرین نماز جماعت عاشورا، اولین نماز جماعت کربلا بود.
- خوش بحال آنان که با ملک الموت، به زیارت ابا عبد الله می روند.
- خدایا آخرین زیارت عاشورای ما را، با ملک الموت قرار بده.
- بالاترین عقاب، محرومیت از سیدالشهداء (سلام الله علیه) است.
- برای امام حسین (ع)، هیچ دلی دست نیافتنی نیست، هر دلی را بخواهد، می رباید.
- به خدا، امام حسین اگر نبود، خدا را گم می کردیم.

- چشم در کلاس هیأت، مشق اشک می کند، تا قبول شود.
- امام حسین (ع) ، عطش ناکترین دریای هستی است.
- آنها که چیزی برای از دست دادن ندارند، پرفروش ترین متاع بازار امام حسین (ع) هستند.
- امام حسین (ع) ، خریدار دل‌هایی است، که آنقدر رقیقند که از چشم جاری می شوند.
- دل سرچشمه است؛ چشم، چشمه و اشک همه دار و ندار من از حسین (ع) .
- اشک زمان را سیراب می کند، تا دل تفتیده کربلا، بیش از این چاک چاک نگردد.
- قلب سیدالشهداء (ع) ، به اشک با معرفت، چشم دوخته است.
- اگر حسین (ع) ، را دوست داری، خودت را نباید دوست داشته باشی.
- هر کس راست می گوید، قلبش با حسین (ع) است، با یزید هوا و هوس، بیعت نکند.
- دنیا اصلاً یزید ندارد، هر کس با حسین (ع) نیست، بی حسین (ع) است.
- در کلاس محبت، امام حسین (ع) را با آب یاد می کنند.
- آب واژه ای است، که هم جگر را می سوزاند، هم دل را چاک چاک و هم چشم را بی تاب.
- آب ، مهریه مادری است که از فرزندش آن را دریغ کردند ، تا ما عطشان نمایم.
- فقط یک غلام سیاه امام حسین (ع) ، برای روسفیدی همه عالم کافی است.
- آخرین آرزوی من، با حسین (ع) بودن در آخرین لحظه این دنیا است.
- عمر با حسین (ع) که تمام شود، زندگی تازه شروع می شود.
- شیرینی ذکر امام حسین (ع) ، مرام یزیدی بودن را در کام آدمی تلخ می کند.
- امام حسین (ع) ، برای دلبری ، اجازه نمی گیرد، اجازه می دهد.

- روضه با چشم کار دارد و چشم با دل و دل با صاحب روضه.
- سیدالشهداء(ع)، در محاصره نامردان، جوانمردی را به ما آموخت.
- محبت امام حسین(ع)، فراری های اُمّت محمد(ص) را به خانه برمی گرداند.
- الهی، به امام حسین(ع) گرفتار شوی، تا بدانی آزادی یعنی چه؟
- عشق امام حسین(ع)، آتشی است که نمی سوزاند، روشن می کند.
- اگر یک قطره اشک بر سیدالشهداء(ع)، به جهنم راه یابد، دل جهنم را هم آب می کند.
- امام حسین(ع)، رحم نمی کند، همه دل را درو می کند.
- محصول دلی که عشق امام حسین(ع) را در آن کاشته اند، جوانمردی است.
- امسال دل را به کاشت دیم زدیم، تا به آبیاری اشک برحسین(ع)، جان بگیرد.
- محرم، محصول دل اهل محبت، پربار است.
- امام حسین(ع)، دل های ول را به تور می کشد.
- هزار مرتبه شکر، قلب ما هم از محبت سیدالشهداء(ع) بی بهره نماند.
- لوطی ها، امام حسین(ع) را، به زبان جان تعریف می کنند.
- باور کنید، آنروزیکه در دلم امام حسین(ع) را پیدا کردم، خودم را گم کردم.
- درمکتب سیدالشهداء(ع)، خودت را که گم کنی، پیدا می شوی.
- با امام حسین(ع) بگردی، نامردی در مراعت، خشک می شود.
- آنها که امام حسین(ع) دارند، هیچ چیز برای از دست دادن ندارند.
- چشمی که اشک دارد، به خدا که جای رشک دارد.

- چشم ، خشک به کربلا می رود، خیس برمی گردد.
- درسفر اشک، مسافت به اندازه یک لحظه محبت است.
- وقتی چشم می خواهد حرف بزند ، به زبان آب سخن می گوید.
- زبان چشم، حال دل است که با اشک تفسیر می شود.
- قیمت جان در بازار کربلا، سر به فلک می زند.
- هیچ چیز مثل جان، به امام حسین(ع) نمی چسبد، حسین جان.
- به حسین(ع) قسم، که دلم به او گرم است.
- این را یواشکی می گویم، اگر حسین(ع) را دوست داری، غمت نباشد.
- اولین آیه سوره عشق، بگو حسین(ع) و همه چیز را رها کن.(قل الحسین، ثم ذرهم)
- کارنامه قبولی در کلاس عشق، نوکری سیدالشهداء(ع) است.
- زندگی میوه ای کال است، با حسین(ع) می رسد.
- افتخار دیناست ، که نوکرِ نوکرهای سیدالشهداء(ع) باشیم.
- محبت به اباعبدالله(ع)، دنیا را به زنجیر می کشد.
- خدایت کیست، رب الحسین(ع)، کتابت چیست: ذکر الحسین(ع)، مرام چیست: حب الحسین(ع).
- معاد، بازگشت همه جانهاست به ظهر عاشورا. یزیدی هستی یا حسینی، بسم الله.
- ما را به حسین(ع) می ارزند، اگر اسیریم؛ اصیلیم و گرنه... نه.
- حساب و کتاب ، کارزار ظهر عاشورا است. بر زخمها مرحم می شویم یا نمک... .
- سر سوزنی به امام حسین(ع) شبیه شدن، عاقبت بخیری است.

- به خدا که فقط خدا می تواند، حب امام حسین(ع) را در دل ها جا دهد.
- سر قفلی محبت سیدالشهداء(ع)، فقط به دست خداست.
- دل وقتی با حسین(ع) آشفته می شود، بی حسین(ع) آرام نمی گیرد.
- حسین(ع)، آنقدر محبوب خداست، که به یک لحظه محبتش، می بخشد.
- آنها که گناهشان محبت حسین(ع) است، خوش به حالشان.
- به دام امام حسین(ع) که بیافتی، در کام امام حسین(ع) تشنه می شوی.
- چشمه رحمت خداوند، به امام حسین(ع) که می رسد، فوران می کند.
- هر که در تور بندگی گیر می کند، بیچاره امام حسین(ع) می شود.
- حضرت زهرا(س) که دعا کند، دلت برای امام حسین(ع) آب می شود.
- امام حسین(ع) سوا نمی کند، بد و خوب را بیچاره می کند.
- محبت بد و خوب نمی شناسد، هر که به امام حسین(ع) می رسد، ذوب می شود.
- بعد از کربلا، همه امامت را به سیدالشهداء(ع) دادند.
- بچه های امام حسین(ع)، تا قیامت پشت و پناه همه عالمند.
- امامت به سیدالشهداء(ع) که رسید، کربلایی شد.
- ولایت در کربلا، مهر امامت خورد.
- امامت در کربلا ماند، تا دیگر عاشورایی به پا نشود.
- همه دوستان امام حسین(ع)، در جوانمردی شهره آفاقند.
- دوستان امام حسین(ع)، همیشه در صف جماعت تیر می خورند.

- آنها که به امام حسین(ع) رسیدند و استخاره کردند، نان را به نرخ روز می‌خورند.
- الهی شکر، امروز چشم پا داد، به زیارت آب برویم.
- به گدایی یک قطره اشک، هر روز به زیارت عاشورا پناه ببریم.
- تربت، اسم خاکی است که فقط در کربلا بدنیآ آمده است.
- برخاکی که غربت بریزد، تربت می‌شود.
- مشق محبت به امام حسین(ع) که می‌رسد، تمام می‌شود.
-

الحسين يجمعنا

الحسين يجمعنا